

Poznań, 15 kwietnia 1947

ADRES REDAKCJI:
Poznań, Limanowskiego 11
ADMINISTRACJI:
Poznań, Limanowskiego 24

KONTO P. K. O. nr V-945

PRENUMERATA:
roczna . . . . . zł 240
kwartalnie . . . . . „ 60
pojedynczy numer . . . . . „ 20

OGŁOSZENIA
drobne: 1 słowo . . . . . zł 10
napis: 1 słowo . . . . . „ 20
reklamy 1 cm² . . . . . „ 20

Wychodzi 2 razy w miesiącu

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia . . . . . 1947 r. o dodatkach przejściowych do zaopatrzeń emerytalnych.

Na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 dekretu z dnia 10 grudnia 1946 r. o zmianie niektórych przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr. 2, poz. 2) zarządzam co następuje:

§ 1. Do zaopatrzeń emerytalnych wymierzonych w punktach oraz do zaopatrzeń emerytalnych wymierzonych w kwotach złotych, według stawek ustalonych w przepisach uposażeń

ponad zł 200 do zł 400 miesięcznie	w kwocie zł 2.000 miesięcznie
„ „ 400 „ „ 500 „	„ „ 2.500 „
„ „ 500 „ „ 650 „	„ „ 3.000 „
„ „ 650 „ „ 1.000 „	„ „ 3.200 „
powyżej zł 1.000	„ „ 3.600 „

c) przy pensji wdowiej, nie przekraczającej zł 100 miesięcznie — w takiej wysokości, ażeby

ponad zł 100 do zł 200 miesięcznie	w kwocie zł 1.400 miesięcznie
„ „ 200 „ „ 250 „	„ „ 1.500 „
„ „ 250 „ „ 350 „	„ „ 1.700 „
„ „ 350 „ „ 500 „	„ „ 1.800 „
powyżej 500	„ „ 2.200 „

e) przy pensji sieroczej, wynoszącej 1/4 pensji wdowiej — w kwocie zł 700 miesięcznie dla każdej sieroty;

f) przy pensji sieroczej, wynoszącej 1/2 pensji wdowiej — w kwocie zł 900 miesięcznie dla każdej sieroty;

g) przy pensji sieroczej, wynoszącej 2/3 pensji wdowiej — w kwocie zł 1.200 miesięcznie.

§ 2. Do zaopatrzeń emerytalnych, wymierzonych przy uwzględnieniu zmian, wprowadzonych w kwotach uposażeń służbowych po dniu 30 września 1945 roku — o ile zaopatrzenia te miałyby

niowych na dzień 1 lutego 1934 r. ustanawia się dodatek przejściowy, który będzie wypłacany według następujących zasad:

- a) przy uposażeniu emerytalnym, nieprzekraczającym zł 200,— miesięcznie — w takiej wysokości, ażeby łączna kwota uposażenia emerytalnego wraz z dodatkiem wynosiła zł 2.000,— miesięcznie;
- b) przy uposażeniu emerytalnym wynoszącym:

ponad zł 200 do zł 400 miesięcznie	w kwocie zł 2.000 miesięcznie
„ „ 400 „ „ 500 „	„ „ 2.500 „
„ „ 500 „ „ 650 „	„ „ 3.000 „
„ „ 650 „ „ 1.000 „	„ „ 3.200 „
powyżej zł 1.000	„ „ 3.600 „

łączna kwota pensji wdowiej wraz z dodatkiem wynosiła zł 1.400 miesięcznie;

d) przy pensji wdowiej wynoszącej:

ponad zł 100 do zł 200 miesięcznie	w kwocie zł 1.400 miesięcznie
„ „ 200 „ „ 250 „	„ „ 1.500 „
„ „ 250 „ „ 350 „	„ „ 1.700 „
„ „ 350 „ „ 500 „	„ „ 1.800 „
powyżej 500	„ „ 2.200 „

wynosić mniej aniżeli

- a) dla emeryta . . . . . zł 2.000 mies.
b) dla wdowy . . . . . zł 1.400 „
c) dla sieroty, pobierającej pensję w wys. 1/4 pensji wdowiej . . . . . zł 725 „
d) dla sieroty, pobierającej pensję w wys. 1/2 pensji wdowiej . . . . . zł 950 „
e) dla sieroty, pobierającej pensję w wys. 2/3 pensji wdowiej . . . . . zł 1.250 „

— ustanawia się dodatek przejściowy w kwocie, która uzupełnia odpowiednio zaopatrzenie do wysokości, określonej pod lit. a) do e).

§ 3. (1) Niezależnie od norm, przewidzianych w §§ 1 i 2, emeryt otrzymuje tytułem dodatku

przejściowego kwotę zł 500 miesięcznie na każde dziecko, pozostające na jego utrzymaniu.

(2) Za dzieci w rozumieniu ust. 1 uważa się dzieci ślubne, uprawnione, uznane, przysposobione oraz nieślubne i pasierbów do 18 roku życia, a jeżeli się kształcą w szkołach średnich, wyższych lub zawodowych — do 24 roku życia.

§ 4. Do zaopatrzeń, przyznanych na podstawie ustawy z dnia 11 grudnia 1924 r. o zaopatrzeniu osób szczególnie zasłużonych oraz o wyjątkowym zaopatrzeniu nieopartym na innych tytułach prawnych (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 2, poz. 12, Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr. 17, poz. 122 i Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 109, poz. 898), stosuje się odpowiednio przepis § 2 i § 3 niniejszego rozporządzenia z tą zmianą, że sieroty otrzymują zawsze dodatek uzupełniający ich zaopatrzenie do kwoty zł 1.200 miesięcznie.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1947 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia

9 stycznia 1947 r. o dodatkach przejściowych do zaopatrzeń emerytalnych (Dz. U. R. P. Nr. 6, poz. 31).

Minister Skarbu.

K. Dąbrowski

Państw. Zakł. Emer. Warszawa, dnia 4. 4. 1947 r.

Stałej Delegacji Zrzeszeń Emerytalnych

Poznań

Limanowskiego 11 m 2

przesyłam do wiadomości z tym, że:

Zakład przystąpi do wykonania rozporządzenia powyższego nie czekając na jego ogłoszenie w Dzienniku Ustaw

Według opracowanego planu wykonania za czerwiec (w maju) zostaną wysłane wypłaty emerytur i pensyj z nowymi dodatkami oraz wyrównanie za czas ubiegły. Dodatki na dzieci, dla emerytów będą przyznawane i wypłacane w miarę napływu zgłoszeń i dowodów. Formularze do zgłoszeń zostaną przez Zakład rozesłane w czasie najbliższym. Zawierać one będą potrzebne wskazówki i wezwania do dokonania zgłoszeń.

St. Jacuk

Ku poprawie bytu

Wskutek zmiany Rządu, Stała Delegacja Polskich Zrzeszeń Emerytalnych wniosła na ręce Premiera Rzeczypospolitej następującą prośbę:

Do

Obywatela Józefa Cyrankiewicza
Premiera Rzeczypospolitej Polskiej

W a r s z a w a

Pałac Rady Ministrów

Wielce Szanowny Obywatelu Premierze!

Stała Delegacja Polskich Zrzeszeń Emerytalnych reprezentująca ogół emerytów państwowych, zawodowych wojskowych oraz wdowy i sieroty po funkcjonariuszach czynnych i emerytowanych, — powołując się na oświadczenie Obywatela Premiera w ekspozycji sejmowej, że Rząd troszczyć się będzie o polepszenie bytu i zaopatrzeniu emerytów państwowych, wdów i sierót, — pragnie dopomóc Ob. Premierowi w zrealizowaniu powyższego zamierzenia przez wskazanie sposobów prowadzących do tego celu a mianowicie spowodowanie ty:

a) Ministerstwo Skarbu zastosowało się do przepisu art. 6 ustawy emerytalnej przynajmniej do czasu jego zawieszenia. Przepis ten stanowił wyraźnie, że: „**zmiany kwot w poszczególnych grupach uposażenia funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych pozostających w służbie czynnej, będą automatycznie stosowane do zaopatrzenia emerytalnego**”.

Mimo podwyższenia w latach 1945 i 1946 uposażeń funkcjonariuszów czynnych i zawodowych wojskowych, oraz przyznania im dodatków rodzinnych, miejscowych, funkcyjnych, służbowych, stołówkowych itp. emeryci państwowi pobierają nadal swoje emerytury w ramach od 50 do 400 zł miesięcznie, oraz przyznany rozporządzeniem z dnia 28. listopada 1946 dodatek przejściowy do emerytur wynoszący kilkaset złotych, który razem z emery-

turą wystarcza zaledwie na 5 dni najskromniejszego wyżywienia małej rodziny.

Zastosowanie się do przepisu art. 6 ustawy emerytalnej zmieniłoby znacznie ciężkie położenie emerytów, wdów i sierót,

- b) wzięto w opiekę emerytów, wdowy i sieroty Monopoli Państwowych, którzy jak powszechnie wiadomo **nie otrzymują nawet powyższego dodatku przejściowego**, jakkolwiek Monopole nie pracują deficytowo;
- c) Ubezpieczalnie Społeczne nie odmawiały udzielania opieki leczniczej emerytom wojskowym, policyjnym, i strażnicy granicznej oraz ich rodzinom;
- d) dzieci emerytów państwowych zwolnione były od opłat szkolnych, wyższych dziś od uposażeń emerytalnych;
- e) wypłacane emerytury zwolnione od opłat pocztowych za doręczenie;
- f) by jak najrychlej uchwalona została nowa ustawa emerytalna znosząca różnice uposażeniowe pomiędzy emerytami punktowymi a złotowymi.

Wszystkie powyższe dezyderaty są łatwe do urzeczywistnienia, ciężki nadzwyczaj byt emerytów państwowych wymaga koniecznie ich szybkiego zrealizowania.

Problem emerytalny interesuje nie tylko emerytów, ich rodziny i funkcjonariuszów czynnych, dla których sposób traktowania przez Państwo pracowników wysłużonych nie może być obojętny, — sięga on ponadto głęboko w najszersze warstwy społeczeństwa polskiego, dla którego ściśle stosowanie obowiązujących ustaw jest zasadniczym przebieżem prawa i praworządności, — zwłaszcza, że Państwo wymaga od swych obywateli ścisłego przestrzegania ustaw.

Za Stałą Delegację:

(—) Tarczewski

(—) Gizella

spisany podczas konferencji przedstawicielei Zrzeszeń Emerytalnych odbytej w Ministerstwie Administracji Publicznej dotyczącej zawodowego ruchu emerytów w Polsce.

Obecni:

1. z ramienia Ministerstwa Administracji Publicznej nacelnik Wydziału Polit. Społ. Ob. Stoliński,
2. z ramienia Związku Emerytów Państwowych członek Stałej Delegacji Polskich Zrzeszeń emerytalnych Ob. Łuszczynski,
3. z ramienia Związku Emerytów Samorządowych mec. Tomasini,
4. z ramienia Stowarzyszenia Emerytów ZUS. Ob. Ostaszewski.

Konferencję zagał Ob. Stoliński, przedstawiając zebrany cel jej zwołania a mianowicie konieczność uregulowania życia organizacyjnego emerytów, wdów i sierót, zwłaszcza, iż rozmaite organizacje emeryckie w Polsce występują do władz naczelnych z rozbieżnymi postulatami jak o subwencje, przekazywanie gospodarstw opuszczonych itp.

Nieskoordynowany ruch emerycki występuje na terenie całego kraju w postaci poszczególnych lokalnych stowarzyszeń emerytów państwowych, samorządowych, wojskowych itp. nie posiada należytej reprezentacji, gdyż wyłamuje się z koniecznej dyscypliny organizacyjnej i działa każdy na własną rękę, nie mając wobec władz naczelnych swego centralnego przedstawicielstwa, wobec czego sprawy emerytów rozpatrywane w poszczególnych wypadkach tracą na swej wadze na skutek rozproszenia wysiłków indywidualnych.

W tym stanie rzeczy winni emeryci stworzyć we własnym interesie jednolitą organizację, celem wysunięcia przedstawicielstwa, które reprezentowałoby wobec władz interesy emerytów i występowało pod powagą zbiorowości o ochronę ich praw.

W dyskusji jaka wyłoniła się po powyższym zagajeniu wypowiadali się kolejno wszyscy reprezentanci przy czym wystąpiły dwa odrębne poglądy na sprawę. Według jednego z nich koordynacja ruchu emerytalnego nastąpiłaby przez powołanie do życia ogólnej organizacji emerytów, która utworzyłaby oddziały terenowe, te zaś z kolei wysunęłyby swych przedstawicieli z których wyłoniłby się Zarząd Główny organizacji analogicznie do konstrukcji organizacyjnej Rady Związków Zawodowych. W tym wypadku jednak scentralizowanie Stowarzyszeń emeryckich w postaci ogólnej organizacji z oddziałami terenowymi równałoby się wyzbyciu się osobowości prawnej przez poszczególne Stowarzyszenia emerytów, to zaś byłoby posunięciem szkodliwym dla ich interesów ze względu na to, że istnieją sprawy, które interesują poszczególne grupy emerytów, są zaś takie, które są ważne dla wszystkich emerytów. Jedni emeryci należą do Związków

pracowników czynnych, korzystających w pewnej mierze z uprawnień tych Związków, drudzy nie mając innej możliwości zabezpieczenia swego bytu materialnego poza nikłym wynagrodzeniem emerytalnym, zrzeszają się w Stowarzyszenia prowadzące Kasy Samopomocy, warsztaty rzemieślnicze, gospodarstwa rolne i hodowlane itp. Dlatego Stowarzyszeniem tym, dopóki nie nastąpi systematyczne uregulowanie płac emerytalnych, niezbędna jest osobowość prawna dla zabezpieczenia bytu swych członków we własnym zakresie.

Drugi pogląd wyłonił w dyskusji przemawiał za stworzeniem Związku rzeszeń Emerytalnych, przy równoczesnym zachowaniu osobowości prawnej stowarzyszeń wchodzących w skład tego Związku.

(W ten sposób pomyślany jest Związek zaproponowany przez Poznań, którego statut podajemy w tym numerze „Emeryta”).

W dalszym ciągu dyskusja potoczyła się na temat samorzutnego podziału Zrzeszeń Emerytalnych na terenowe i branżowe. Zebrani twierdzili, że Zrzeszenia branżowe posiadają większą rację bytu, bo związane są ściślej, aniżeli Zrzeszenia terenowe wspólnotą interesów zawodowych swych członków. Związki branżowe posiadają Centralę i Oddziały wojewódzkie i mogłyby scentralizować się w ten sposób, że wyłonią z siebie wspólną reprezentację wobec władz (emeryci państwowi już to zrobili, przyp. Redakcji). Nie mniej jednak w mniejszych ludnościowo ośrodkach miejskich będą miały jedynie rację bytu zrzeszenia emerytów terenowe.

Sprawa uregulowania zwiększającego się ruchu emeryckiego była już od dawna troską Ministerstwa Administracji Publicznej, kiedy to Ministerstwo Administracji Publicznej zwróciło się do C. K. Z. Z. z propozycją utworzenia Kół emerytów przy pracowniczych Związkach Zawodowych uważając swe stanowisko za uzasadnione i rozwiązujące najwłaściwiej kwestię emerytalną. Propozycja ta natrafiła jednak na opozycję ze strony C. K. Z. Z. wskutek czego Związki Emerytów pozostały pod nadzorem Ministerstwa Administracji Publicznej. (Stało się bardzo dobrze, gdyż C. K. Z. Z. nie interesował się nigdy losem emerytów, wdów i sierót. Wciśnięci w ramy ZZ. przedstawiciele emerytów i to w znikomym procencie, nie mogliby występować samodzielnie o poprawę bytu rzesz emeryckich, których postulaty byłyby w ten sposób pogrzebane na zawsze, przyp. Red.)

Ob. Stoliński proponował delegatom emerytów zjednoczenia się jednak w organizacji C. K. Z. Z. w charakterze oddziałów. Zarządy takiej konstrukcji organizacyjnej, jak to można zaobserwować w odniesieniu do C. K. Z. Z. i jej komisji terenowych nie ograniczają jego zdaniem swobody działania poszczególnych komórek or-

Najmilszym i najstosowniejszym podarkiem imiennym i rodzinnym jest „NIE MIECKI NA LOT” Zygmunta Gizelli. – Do nabycia w Administracji w cenie 200 zł za egzemplarz.

ganizacyjnyjnych, które wręcz odwołnie korzystają w dużej mierze z szerokich uprawnień Centrali. (dotychczas emeryci tego nie odczuwali).

Ponieważ konferencja musiała ograniczyć się jedynie do dyskusji i projektów, przedstawiciele Zrzeszeń Emerytalnych oświadczyli, że wystąpią z odpowiednim projektem do Ministerstwa po uzgodnieniu stanowiska na wspólnym zebraniu,

przewidując w najbliższej przyszłości zainicjowanie Zjazdu Generalnego delegatów Zrzeszeń Emerytalnych.

(Przyp Red. Takj Zjazd Generalny uchwalony został na wspólnym posiedzeniu przedstawicielei Stałej Delegacji w Warszawie na dzień 15 czerwca br. jak to podaliśmy w nrze 7 „Emeryta”).

Statut Związku Polskich Zrzeszeń Emerytalnych

I. POSTANOWIENIA OGÓLNE.

Tytuł, siedziba, urzędowanie:

§ 1.

Stowarzyszenie nosi nazwę: „ZWIĄZEK polskich zrzeszeń emerytalnych”. Jako zrzeszenia emerytalne rozumieć należy Związki i Stowarzyszenia emerytowanych pracowników państwowych, cywilnych i wojskowych oraz zakładów i przedsiębiorstw państwowych jak koleje, monopole itp., dalej pracowników samorządowych, tudzież wszystkich instytucyj ubezpieczeń społecznych, sekcje emerytalne pracowników czynnych, wreszcie wdów i sierót po takichże pracownikach.

§ 2.

Siedzibą Związku jest stolica Warszawa, jednakowoż ze względu na obecne warunki, nadzwyczajnie wywołane wojną, a mianowicie zniszczenie Warszawy, brak pomieszczeń dla lokali Związku oraz sal na zebrania, będzie aż do czasu unormowania tych stosunków siedzibą Związku miasto Poznań.

§ 3.

Działalność Związku rozciąga się na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej. Związek jest apolityczny i bezpartyjny.

§ 4.

Związek Polskich Zrzeszeń Emerytalnych obejmuje Związki i Stowarzyszenia emerytalne istniejące legalnie na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, rządzące się własnymi statutami, nie może jednak w niczym naruszać wewnętrznej autonomii tychże stowarzyszeń.

CELE I ŚRODKI DZIAŁANIA

§ 5.

Celem Związku jest:

- zespolecie w jednej organizacji wszystkich Zrzeszeń emerytalnych wyszczególnionych w §§ 1 i 4;
- przedstawicielstwo tychże Zrzeszeń wobec kompetentnych władz i czynników państwowych, jakoteż zainteresowanie sprawami emerytalnymi społeczeństwa przez publiczne zabieranie głosu w imieniu ogółu emerytów, wdów i sierót, urządzanie zebrań dyskusyjnych, opracowywanie memoriałów oraz projektów ustawodawczych w sprawach dotyczących celów Związku;
- niesienie indywidualnej pomocy emerytom i ich rodzinom w razie pokrzywdzenia przez zmniejszenie ich uprawnień;
- pomoc materialna w miarę zasobów funduszu zapomogowego.

§ 6.

Powyższe cele osiąga Związek przy zachowaniu obowiązujących przepisów przez:

- czuwanie Zarządu Związku wzgl. tegoż Prezydium nad sprawami emerytalnymi i utrzymywanie stałego kontaktu z kompetentnymi władzami i Państwowym Zakładem Emerytalnym, z czynnikami ustawodawczymi oraz z pokrewnymi organizacjami;
- wydawanie w miarę możliwości własnego organu prasowego i broszur poświęconych sprawom emerytów, wdów i sierót;
- oszczędne i racjonalne zarządzanie funduszami Związku;
- wyjednywanie ulg dla poszczególnych grup emerytów, wdów i sierót, ułatwianie pobytu w schroniskach, uzdrowiskach itp.

§ 7.

Fundusze Związku powstają:

- z składek członkowskich. Na czas stosunków, wywołanych wojną wysokość składek na rok następny ustala Walne Zgromadzenie;
- z ofiar, darowizn i zapisów.

§ 8.

Związek jest osobą prawną, posiada zatem zdolność do działań prawnych zgodnie z obowiązującymi ustawami.

CZŁONKOWIE.

§ 9.

Członkiem Związku może być każde Stowarzyszenie emerytalne, istniejące na podstawie legalnie zatwierdzonego statutu, oraz sekcje emerytalne organizacji pracowników czynnych, które nie prowadzą ubocznych zajęć lub interesów nieodpowiednich stanowi i godności urzędnika.

Zgłoszenie przystąpienia do Związku musi być wniesione pisemnie do Zarządu Związku z odpisem uchwały Zarządu odnośnego Stowarzyszenia przy przedłożeniu zatwierdzonego statutu własnego.

§ 10.

O przyjęciu członka decyduje Zarząd Związku na posiedzeniu większością głosów obecnych członków Zarządu, nie może jednak odmówić przyjęcia członka, o ile zgłaszający się na członka Stowarzyszenie dopełni warunków statutowych i ustawowych i nie trudni się sprawami wątpliwej etycznej wartości.

Przeciw odmownej uchwale Zarządu Związku nieprzyjęty członek ma prawo odwołać się do decyzji Walnego Zgromadzenia. — Odwołanie winno być wniesione na piśmie do przewodniczącego Zarządu Związku w terminie 30-dniowym od dnia zawiadomienia o powziętej uchwale Zarządu Związku.

§ 11.

Do obowiązków członków należą:

- regularne opłacanie ustanowionych składek,
- stosowanie się do postanowień niniejszego statutu, do uchwał i zarządzeń organów Związku.

§ 12.

Do praw członków należą:

- korzystanie w całej pełni z urządzeń Związku,
- branie udziału w Walnych Zgromadzeniach z prawem głosu, wyboru czynnego i biernego.

§ 13.

Stowarzyszenie przestaje być członkiem Związku:

- wskutek rozwiązania,
- wskutek wystąpienia zgłoszonego na piśmie,
- wskutek uchwały Walnego Zgromadzenia.

WŁADZE ZWIĄZKU

§ 14.

Władzami Związku są:

- Walne Zgromadzenie,
- Zarząd,
- Komisja Rewizyjna,
- Sąd Rozjemczy.

WALNE ZGROMADZENIE

§ 15.

Każde Stowarzyszenie emerytów, będące członkiem Związku ma prawo brania udziału przez swego przedstawiciela w Walnych Zgromadzeniach i konferencjach zwoływanych przez Związek.

Członkiem Związku przysługuje także prawo upoważnienia innego Stowarzyszenia emerytów należącego do Związku, do zastępstwa przez przedstawiciela tegoż na Walnym Zgromadzeniu, działania w jego imieniu, zgłaszania interpelacji, wniosków, zarzutów itp. oraz wykonania prawa głosowania.

§ 16.

Stowarzyszenia liczące do 500 członków mają prawo do wysłania na Walne Zgromadzenie jednego delegata uprawnionego do głosowania, ponad 500 do 1500 członków dwóch delegatów, Stowarzyszenia liczące ponad 1500

członków trzech delegatów. Stowarzyszenia liczące ponad 1500 członków mają prawo wysłać dalszego jednego delegata na każde 1000 członków z tym, że łączna ilość delegatów wysłanych przez jedno stowarzyszenie (sekcję) nie może przerosnąć ośmiu.

§ 17.

Zarząd Związku zwołuje każdego roku w pierwszym kwartale po upływie roku administracyjnego pokrywającego się z rokiem kalendarzowym, Zwyczajne Walne Zgromadzenie, wysyłając na miesiąc przed tym terminem Zgromadzenia, pisemne zaproszenia na Zgromadzenie do wszystkich stowarzyszeń emerytów należących do Związku.

W wypadkach ważnych i nagłych może Zarząd Związku z własnej inicjatywy lub na żądanie przynajmniej 1/3 członków zwołać nadzwyczajne Walne Zgromadzenie delegatów w jakimkolwiek innym czasie a zarazem skrócić termin zawiadomienia do dni 8-miu.

Żądający zwołania nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia mają prawo podać na piśmie porządek obrad Zgromadzenia.

§ 18.

Obradom Walnego Zgromadzenia przewodniczy prezes Zarządu Związku, protokół prowadzi sekretarz Zarządu. W obradach Walnego Zgromadzenia biorą udział przedstawiciele wszystkich do Związku należących towarzyszeń emerytów oraz członkowie Zarządu.

Formalności poprzedzające obrady ustala regulamin, który nie może zawierać najmniejszych odchyień od postanowień niniejszego statutu.

§ 19.

Członkowie Zarządu biorący udział w Walnym Zgromadzeniu nie mają prawa głosowania, o ile nie są zarazem przedstawicielami poszczególnych stowarzyszeń emerytalnych na odnane Walne Zgromadzenia.

§ 20.

Do powzięcia ważnych uchwał konieczna jest obecność jednej trzeciej części przedstawicieli wszystkich zrzeszonych w Związku stowarzyszeń emerytów.

Uchwały zapadają zwykłą większością głosów. Do ważności i prawomocności uchwał Walnego Zgromadzenia zrzeszonych stowarzyszeń emerytów w przedmiocie zmiany statutu, rozwiązania Związku i rozporządzenia majątkiem Związku wymagana jest większość 2/3 głosów oddanych przez przedstawicieli członków osobiście lub w wykonaniu udzielonego pełnomocnictwa przez zrzeszone w Związku stowarzyszenia, które nie wysłały przedstawiciela.

§ 21.

Do kompetencji Walnych Zgromadzeń Związku należy:

- zatwierdzenie sprawozdania Komisji Rewizyjnej i udzielenie Zarządowi Związku absolutorium za ubiegły rok obrachunkowy.
- wybór prezesa i członków Zarządu Związku, Komisji Rewizyjnej i Sądu Rozjemczego,
- przyjęcie lub odrzucenie wniosków Zarządu Związku lub Komisji Rewizyjnej w całości lub częściowo,
- rozstrzygnięcie odwołań nieprzyjętych Stowarzyszeń lub wykluczonych przez Zarząd Związku,
- zmiana statutu,
- rozwiązanie Związku,
- zatwierdzenie lub odrzucenie przyjętych przez Zarząd darowizn lub zapisów majątku ruchomego lub nieruchomego,
- oznaczanie wysokości składek członkowskich na rok następny.

ZARZĄD ZWIĄZKU.

§ 22.

Zarząd Związku składa się z prezesa, 14 (czternastu) członków i 5 zastępców i wybierany jest na przeciąg dwóch lat. Zarząd wybiera spośród swego grona czterech zastępców prezesa, sekretarza, zastępcę sekretarza, skarbnika i tegoż zastępcę.

§ 23.

Wybór Zarządu odbywa się w ten sposób, że na zaproszenie przewodniczącego Walnego Zgromadzenia przedstawiciele wybierają spośród siebie Komisję Matkę, złożoną z reprezentantów rozmaitych resortów. Komisja ta ustala listę kandydatów do Zarządu oraz ich zastępców i doręcza listę tę przewodniczącemu, który ją odczytuje Walnemu Zgromadzeniu i otwiera dyskusję celem dania możliwości delegatom do ewentualnych zarzutów i wniosków.

Po uzgodnieniu tej listy, zarządza przewodniczący głosowanie jawne przez wezwanie głosujących do rozjęcia się

na dwie strony (za listą i przeciw niej), albo przez powstanie z miejsca lub też wreszcie przez podniesienie ręki.

Tajne głosowanie jest bezwarunkowo niedopuszczalne.

Po obliczeniu głosów ogłasza przewodniczący wynik wyborów.

§ 24

Zasadniczo Prezes Zarządu Związku, względnie jego zastępca winni mieć stałe miejsce zamieszkania w siedzibie Związku, w razie zaś, gdyby prezesem została osoba mieszkająca poza Warszawą, zastępcą prezesa musi być wybrana osoba, mieszkająca stale w Warszawie względnie w siedzibie Związku.

Sekretarz musi bezwzględnie mieszkać w Warszawie.

§ 25.

Do obowiązków Zarządu Związku należy:

- przygotowanie Walnych Zgromadzeń zwyczajnych jak i nadzwyczajnych, konferencji oraz posiedzeń, które zwołuje prezes Związku,
- zarządzanie majątkiem Związku w granicach uprawnionych i określonych niniejszym statutem,
- sporządzanie na każdy rok administracyjny rachunków, bilansu, sprawozdań kasowego i działalności Zarządu, które winny być przedstawione Walnemu Zgromadzeniu,
- odbywanie posiedzeń przynajmniej raz na miesiąc,
- reprezentacja i obrona praw emerytów wobec władz i organów właściwych,
- wygotowywanie petycji i memoriałów, tudzież interwencja na sfer międzynarodowych w sprawach ogólnych emerytów, wdów i sierot,
- przyjmowanie nowych członków oraz wykreślenie z listy członków,
- przyjmowanie zapisów i darowizn,
- redagowanie czasopisma zawodowego w miarę możliwości,
- wykonywanie uchwał Walnego Zgromadzenia delegatów,
- prowadzenie rachunkowości zgodnej z przepisami prawa i przyjętymi zwyczajami

§ 26.

Do powzięcia ważnych uchwał wymagana jest obecność prezesa względnie jego zastępcy oraz conajmniej pięciu członków Zarządu.

Uchwały zapadają bezwzględną większością głosów członków Zarządu obecnych na posiedzeniu.

§ 27.

Prezes i sekretarz Zarządu Związku reprezentują Związek na zewnątrz oraz podpisują protokoły posiedzeń, wszystkie pisma i akty prawne.

KOMISJA REWIZYJNA.

§ 28.

Komisja Rewizyjna wybrana przez Walne Zgromadzenie na przeciąg 2 lat spośród członków któregośkolwiek Stowarzyszenia emerytów, urzędującego w siedzibie Związku i należącego do Związku, składa się z 3 członków i 2 zastępców, którzy wybierają spośród siebie przewodniczącego. Do niej należy badanie rachunków i kasy Związku, udzielanie na żądanie Zarządu opinii w ważniejszych sprawach majątkowych Związku i wygotowywanie dla Walnego Zgromadzenia sprawozdania i wniosków dotyczących stanu kasy i rachunków.

Uchwały Komisji Rewizyjnej zapadają większością głosów w kompletach liczących najmniej 2 członków.

SĄD ROZJEMCZY.

§ 29.

Sąd Rozjemczy Związku składa się z 3 członków i 2 zastępców, wybieranych przez Walne Zgromadzenie na przeciąg 2 lat spośród członków, któregośkolwiek Stowarzyszenia emerytów, urzędującego w siedzibie Związku; należących do Związku.

Sąd Rozjemczy po wyborze przewodniczącego ze swego grona rozstrzyga przekazane mu spory przez strony lub na żądanie jednej strony spór wszczy mującej i może w wypadku niestawienia się strony przeciwnej wydać wyrok zaoczny.

Komplet orzekający Sądu Rozjemczego składa się z 3 osób. Zasadniczo kompetencja tego Sądu ogranicza się do sporów międzyzwiązkowych tj. do sporów między pojedynczymi zrzeszeniami lub między zrzeszeniami a Zarządem Związku.

Przeciw orzeczeniu Sądu Rozjemczego Związku nie ma odwołania

§ 30.

Wszyscy członkowie Zarządu, Komisji Rewizyjnej oraz Sądu Rozjemczego Związku spełniają swoje funkcje bezpłatnie. Jedynie sekretarz Związku może otrzymać za swe czynności stałe wynagrodzenie, którego wysokość ustanawia i ustala Walne Zgromadzenie.

LIKwidACJA.

§ 31.

W razie rozwiązania i likwidacji Związku, o przeznaczeniu jego majątku rozstrzyga uchwała Walnego Zgromadzenia w myśl §§ 20 i 21 niniejszego statutu.

Pozostały po likwidacji majątek, zostaje przeznaczony na cele społeczne.

§ 32.

Założycielami Związku są

1. Związek Emerytów Państwowych Wdów i Sierót w Poznaniu.
2. Zrzeszenie Emerytów Państwowych i Inwalidów Pracy w Radomiu.
3. Związek Emerytów Państwowych w Warszawie

X.

Protokół

spisany w Warszawie dnia 11 marca 1947 r. z okazji wspólnego posiedzenia członków. Stałej Delegacji Polskich Zrzeszeń Emerytalnych i Zarządu Związku Emerytów Państwowych w Warszawie.

Obecni: z ramienia Stałej Delegacji pp. Gizella, Grzegorzewski, Musiał i Bielewicz, z ramienia Zarządu Związku Warszawskiego pp. Dobrzyński, Łuszczynski Rzętycki i Dr. Śluczanowski.

Zebranie zajął przewodniczący Stałej Delegacji p. Gizella przedstawiając w krótkich słowach konieczność powołania do życia istniejącego przed wojną Związku Polskich Zrzeszeń Emerytalnych a zarazem zakomunikował, iż członkowie Stałej Delegacji przyjęci byli dnia poprzedniego przez Ob. Ministra Administracji Publicznej, który zapewnił ich, że uruchomieniu Związku Zrzeszeń Emerytalnych nic nie stoi na przeszkodzie i że odnośne polecenie w celu wstrzymania likwidacji Zrzeszeń Emerytalnych w Polsce zostanie wydane w najbliższych dniach.

W toku dyskusji nad przyszłym ustrojem i sposobem urzędowania Związku Polskich Zrzeszeń Emerytalnych wszyscy obecni wyrazili zgodność zapatrywań, że dalsza akcja w obronie praw emerytów państwowych pozostanie w rękach Stałej Delegacji urzędującej na razie w Poznaniu, do której wejdzie z ramienia Związku Warszawskiego wiceprezes Związku Ob. Władysław Łuszczynski. Stała Delegacja urzędować będzie nadal aż do czasu zarejestrowania statutu Związku Polskich Zrzeszeń Emerytalnych po czym zwołany

Państwowy Zakład Emerytalny

(Ciąg dalszy)

Nowy Zakład powstać miał ze znacznie większym zakresem działania — obsługując nie tylko emerytury cywilnych funkcjonariuszów prowizorycznych oraz stałych, mianowanych po 1. II. 1934 r., ale wszystkich w ogóle w Polsce emerytów państwowych cywilnych i wojskowych. Ustawodawstwo emerytalne zaś sięgające do dziś obowiązującymi przepisami do ustaw b. państw zaborczych i kilkunastokrotnie nowelizowane od 1923 r. do 1939 r. jest niesłychanie skomplikowane. Stwierdzono zupełny brak fachowców. Przed wojną, prócz Zakładu 4 izby skarbowe zajmowały się wymiarem i wypłatą emerytur. Z personelu tych izb Zakład zdołał pozyskać zaledwie dalszych kilkanaście osób.

Minister Skarbu, Obywatel Dąbrowski, uruchomił pierwsze wypłaty emerytur w Lublinie już w ciągu 6 dni po objęciu tam władzy przez P. K. W. N. W miarę wyzwalania dalszych ziem polskich i powstawania izb skarbowych było rzeczą konieczną, z uwagi na całkowitą niemożność uruchomienia w ówczesnych warunkach wypłat pocztowych — powołanie przy wszystkich izbach skarbowych wydziałów emerytur i rent i dokonywanie wypłat tych zaopatrzeń w kasach urzędów skarbowych, co powodowało jednak znaczne niedogodności dla uprawnionych (emerytów, wdów i sierót), zmuszonych co miesiąc osobiście wędrować do kas tych urzędów po odbiór emerytur. Dotkliwy brak fachowców zmusił do użycia przy wymiarach i wypłatach personelu podatkowego, stemplowego, celnego a nawet ludzi poprzednio w skarbowości niezatrudnionych. Ci ludzie — w braku wszelkich akt emerytalnych i osobowych — musieli dokonywać wymiarów i wznowień emerytur, rozstrzygając zawiłe problemy prawne i inne, wymagające gruntownego wieloletniego przygotowania fachowego. To też powstały poważne zaległości, sięgające z górą 10 tysięcy roszczeń osób oczekujących na wznowienie lub przyznanie emerytury.

zostanie do Warszawy na dzień 15 czerwca 1947 ogólny Zjazd Delegatów Zrzeszeń Emerytalnych z całej Polski, który dokona wyboru Zarządu i innych władz Związku Zrzeszeń Emerytalnych, która tym samym zakończy swoją działalność.

Zjazd Delegatów odbędzie się w gmachu Państwowego Zakładu Emerytalnego w Warszawie, ul. Inflancka 6.

Na wniosek p. Grzegorzewskiego uchwalono, by na wypadek konieczności natychmiastowej interwencji u Władz w Warszawie upoważnić p. Łuszczynskiego do wystąpienia w imieniu Stałej Delegacji ewent. z przybraniem do reprezentacji któregoś z członków Zarządu z Warszawy.

Na tym posiedzeniu zakończono, protokół podpisany został przez wszystkich obecnych.

Cofnięcie likwidacji Zrzeszeń Emerytalnych.

Stała Delegacja Polskich Zrzeszeń Emerytalnych otrzymała w ostatnich dniach następujące pismo.

Rzeczpospolita Polska Ministerstwo Administracji Publicznej Departament Polityczny L. dz. II. PP. 867/47 Warszawa, dnia 18. marca 1947.

Do Okręgowego Związku Emerytów i Emerytek Państwowych Wdów i Sierót w Poznaniu, ul. Limanowskiego 11.

Na podstawie art. 99 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341) Ministerstwo Administracji Publicznej uchyła swoją decyzję z dnia 29. IV. 1946 II PP. 663/46, odmawiającą zezwolenia na wznowienie działalności Okręgowego Związku Emerytów i Emerytek, Wdów i Sierót w Poznaniu.

Dyrektor Departamentu
Mgr Z. Sznek

* * *

Wskutek powyższego zarządzenia Ministerstwa Administracji Publicznej wnieśliśmy ponownie o zarejestrowanie naszego przedwojennego statutu oraz o zarejestrowanie statutu Związku Polskich Zrzeszeń Emerytalnych.

Założycielami Związku Polskich Zrzeszeń Emerytalnych są: Okręgowy Związek Emerytów w Poznaniu, Związek Emerytów w Warszawie, i Zrzeszenie Emerytów Państwowych i Inwalidów pracy w Radomiu.

Równocześnie 1. VI. 1945 r. powstawał na nowo P. Z. E. Zaczęło się od pożyczonego biurka w pożyczonym pokoju i od wyszabrowanego krzesła, na którym urzędował Dyrektor Naczelny. Po tym wystarczyło się o kałamarz, pióro, papier. Na wezwanie Dyrektora Naczelnego zgłosiło się kilku przedwojennych pracowników P. Z. E. Wszyscy, których nie zdyskwalifikowano z powodu niewłaściwego zachowania się w czasie okupacji, zostali przyjęci ponownie do służby. W godzinie użyczonej siedzibie w gmachu Ministerstwa Skarbu rozpoczęło się organizowanie Zakładu, na razie bez podejmowania jakichkolwiek czynności w za-

krocie wypłat czy wymiarów dokonywanych podówczas nadal zastępczo przez izby skarbowe.

Początkowo w jednym, po tym w dwu, siedmiu wreszcie w dwudziestu dwu pokojach organizowano zakład i przygotowywano się do przejścia wymiarów i wypłat od izb skarbowych. Starano się o lokal, meble, telefony, druki, maszyny do pisania, liczenia i adresowania, teczki aktowe — a przede wszystkim o odpowiedni personel należyście wyszkolony fachowo i obywatelsko wyrobiony.

Od 1 maja 1946 r. Zakład uzyskał nowy lokal tj. dwa poziomy i salę w dawnej siedzibie Dyrekcji Ceł przy ul. Inflanckiej 6, spalonej przez okupanta i odbudowanej w ciągu pół roku przez Ministerstwo Skarbu i przeniósł się tam ze zdobytym w tym czasie pełnym technicznym wyposażeniem (maszyny, telefony, meble, urządzenie stołówki etc.) — do dziś całkowicie wystarczającym i z wyszkoloną kadrą personelu, liczącego już wówczas około 100 osób.

Do tego czasu pozyskano wybitnie fachową obsadę Dyrekcji oraz stworzono i obsadzono również fachowo 14 Wydziałów. Po zagospodarowaniu się w nowym lokalu rozpoczęto od 1 czerwca 1946 r. stopniowe przejmowanie wymiarów i wypłat emerytur od poszczególnych izb skarbowych, co zakończono w listopadzie 1946 r. Równocześnie angażowano i usilnie szkolono nowy personel, który osiągnął do dnia dzisiejszego stan blisko 500 osób, co stanowi niewiele ponad połowę pracowników zatrudnionych poprzednio w 12 izbach skarbowych pośrednio i bezpośrednio

przy obsłudze emerytur. Osiągnięto więc znaczną oszczędność. Niezależnie od przejętych zaległości w liczbie około 10 tysięcy akt i załatwienia otrzymanych w ciągu ostatnich 9 miesięcy około 60.000 nowych akt dokonano przerachowań wszystkich kilkudziesięciu tysięcy emerytur w związku z ostatnią podwyżką zaopatrzeń emerytalnych. Na dzień dzisiejszy zaległość wynosi około 2.500 akt i zostanie w ciągu najbliższych tygodni całkowicie zlikwidowana.

Założono około 60.000 teczek wymiarowych, 4 kartecki, karty likwidacyjne, zorganizowano zmechanizowany i zelektryfikowany system wypłat i nowoczesną naukową metodę pracy we wszystkich komórkach Zakładu.

Opracowano szczegółową instrukcję normującą organizację i tok czynności Zakładu.

Opracowano nowe prawo emerytalne, będące wyrazem nowoczesnych tendencji ubezpieczeniowych i stanowiące pierwszą w Polsce nowoczesną kodyfikację systemu emerytalnego opartego na podstawach naukowych.

Przerachowania podwyższonych emerytur, o którym wyżej mowa, dokonano w ciągu 2 tygodni, pracując dniami, wieczorami i nocami, aby emeryci, wdowy i sieroty otrzymali podwyższone zaopatrzenie już przed świętami Bożego Narodzenia.

Zorganizowano nowoczesną przebitkową rachunkowość Zakładu prowadzoną bieżąco.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Listy z kraju.

Gdynia. Ostatnia podwyżka emerytur niewątpliwie ułżyła doli emerytów, lecz jest ona kroplą w morzu. Prawda, że nosi ona miano „przejściowej”, czyli stwarza nadzieję, że nastanie kiedyś uregulowanie emerytur do norm umożliwiających skromną egzystencję, ale to przyszłość. Obecnie emeryt otrzymujący nawet 2.000 zł miesięcznie nie może z tej kwoty żyć. Jako przykład weźmy koszty utrzymania 2 osób tj. emeryt z żoną.

Komorne (1 pokój z używ. kuchni)	zł 100
Świadczenia lokatora: woda, gaz, elektryka	
kominiarz, stróż, oświetlenie klatki schod.	
czyszczenie chodnika itd.	„ 200
Opał (choćaby 1 tona rocznie) mies.	„ 250
Światło	„ 100
Zycie: chleb	„ 480
zupa kartoflowa a zł 30 × 2	„ 1.800
namiaszka herbaty	„ 200
cukier 2 kg (konieczny)	„ 360
pranie	„ 500
mydło	„ 100
nici, bawełna, igły	„ 100
lekarstwa	„ 200
zapałki	„ 90
fryzjer i inne drobne	„ 75
	zł 4555

słownie cztery tysiące pięćset pięćdziesiąt pięć złotych, gdy się przyjmie, że emeryt nie potrzebuje naprawiania ani uzupełniania garderoby, bielizny i obuwia.

(Redakcja przeprasza Szan. Autora, że skreśliła z Jego rachunku pozycje wydatków na papierosy i na gazetę, uważa bowiem, że emeryt nie musi palić ani czytać gazet).

Zrozumiałym jest, że Ob. Premier Morawski będąc człowiekiem życiowym i wyczuwając, że emerytury państwowe nie mogą starczyć na życie zaproponował zakładanie spółdzielni emeryckich licząc na doświadczenie życiowe emerytów i ich rozporządzalność czasem.

Niestety, emeryci to przeważnie ludzie starsi, nie nadający się do pracy, gdyż najczęściej z tej właśnie przyczyny zostali spensjonowani. Jest wprawdzie pewna część emerytów młodszych, spensjonowanych po dojściu do głosu przez sanację, ale znaleźli oni zatrudnienie bądź w przemyśle i handlu, bądź też w rozmaitych urzędach.

Chcąc coś produkować, trzeba znać się na tym, gdyż inaczej grozi bankructwo. W tych warunkach emerytowi nikt nic nie pożyczy ani za niego nie poręczy, bo jakie ma gwarancje zwrotu pożyczonego lub poręczonego kapitału?

Ze Spółdzielni Pożyczkowo-Oszczędnościowej emeryt chętnie pożyczy ale nie będzie miał z czego zwrócić.

Najwięcej wskazanym byłoby zakładanie konsumów w których emeryci mogliby kupować po tańszych cenach, ale i na te tańsze ceny nie mają funduszów. — Jak więc umożliwić im bytowanie?

Jedyną rzeczą byłoby zwaloryzowanie emerytur do mnożnika przedwojennego tj. jeden złoty równa się wartości 9/31 części grama czystego złota, nawet bez podwyższenia emerytur.

Ponieważ i na to liczyć nie można należy chyba albo zakładać domy emerytów, w których emeryci za swoją emeryturę otrzymaliby całkowite utrzymanie wraz z opieką lekarską albo też tworzyć spółdzielnie budowlane i budować takie domy, albo w końcu przydzielać emerytom tytułem ekwiwalentu jako rekompensatę za 6 i pół letnie wstrzymanie emerytur podczas okupacji, domy z ogrodami na Ziemiach Odzyskanych, i stworzyć im w ten sposób możliwość wegetacji.

Artykuł powyższy poddajemy pod publiczną dyskusję naszych Czytelników w celu wypowiedzenia się. Na razie nie dodajemy od siebie żadnych komentarzy ani na temat skoszarowania emerytów w domach zbiorowych, ani też na temat wysiedlania emerytów z ich środowisk na Ziemi Obiecanej.

Mielec. Ministerstwo Aprobacji i Handlu Departament Planowania decyzją L. Dz. IV. — Nr. 621 z dnia 3 marca 1947 roku wyłączyło z zaopatrzenia kartkowego niektóre grupy ludności a między nimi także emerytów, wdowy i sieroty. Jednocześnie cytowaną decyzją wyjaśniło, że w myśl uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dn. 25 lutego 1947 r., emeryci w zamian kart zaopatrzeniowych otrzymają **odpowiednie wyrównanie emerytur**. Doświadczeni **rzeczywistością** wyrażamy obawę, czy planowany ekwiwalent za karty żywnościowe sprostą choćby w przybliżeniu wartości kształtującym się na wolnym rynku cenom artykułów żywności.

Dotyczy to przeważnie emerytów żonaty, mających na swym wyłącznym utrzymaniu dzieci w wieku szkolnym.

Dla przykładu weźmy średnią rodzinę emeryta, składającą się z żony i 3 dzieci w wieku szkolnym, pobierającego dotychczas zaopatrzenie kartkowe wyznaczone na jeden miesiąc, a w szczególności:

30 kg chleba w cenie kartkowej	120 zł
1 kg 40 dkg cukru w cenie kartkowej	26 „
6 kg mąki w cenie kartkowej	18 „
inne przydziały w cenie kartkowej	40 „

ogółem 204 zł

Nabywanie powyższych artykułów spożywczych według obecnie krążących się cen wolno-rynkowych wynosi:

za 18 kg chleba po 30 zł	— 540 zł
za 1 kg 40 dkg cukru po 200 zł	280 „
za 1 kg mąki po 50 zł	300 „
inne przydziały	— 400 „

razem 1.520 zł

Pomijamy tu zupełnie inne przydziały okolicznościowe, jak margarynę, konserwy, śledzie, mięso bawole, mydło, proszek do prania itp. przedstawiające wartość co najmniej 500 zł. Czy emeryci otrzymają równomierny ekwiwalent w gotówce, by mogli wyrównać braki spowodowane wyłączeniem ich z zaopatrzenia kartkowego? Wynika z tego, że zamiast poprawy, położenie emerytów stale się pogarsza. Nie wiemy również czy ekwiwalent za kartki żywnościowe nastąpi faktycznie z dniem 1 kwietnia 1947 r. tj. od daty wyłączenia nas od poboru kart zaopatrzenia, zwłaszcza, iż mimo zapowiadanego podwyższenia dodatku przejściowego, otrzymaliśmy w dniu 1 kwietnia takie same emerytury jak w marcu br., kiedy były jeszcze kartkowe przydziały.

Emeryci stawiani są zazwyczaj jako ostatni, na szarym końcu, dlatego też i w tym wypadku winno było wyłączenie nas od zaopatrzenia kartkowego nastąpić również na końcu.

Emeryci jako starcy, którzy pracę swojego całego życia poświęcili Ojczyźnie powinni byli znaleźć zrozumienie dla swej ciężkiej doli i miarodajnych czynników, tym bardziej, że obecnie pracy dla nich nie ma — bo pracy tej odczuwa również brak i młodzież.

Prosimy o informacje, kto będzie nam wypłacał wyrównanie jako ekwiwalent za różnicę cen żywności bezkartkowej i kiedy to nastąpi?, czy w ogóle istnieje nadzieja, że przy wyrównaniu ekwiwalentu weźmie się pod rozwagę rodzinę emeryta tj. żonę i dzieci w wieku szkolnym pozostające wyłącznie na utrzymaniu danego emeryta.

Przyznajemy, że Państwo musi z czasem przejść na gospodarkę pokojową i tym samym skończyć z wydawaniem kart zaopatrzenia. Jednak zanim to nastąpi, musi **nastąpić unormowanie** cen na rynku i dostosowanie ich do wypłacanej emerytury, — a gdy to zrobić się nie da, należy dbać o przydział środków żywności dostosowany do niskich emerytur.

Z przedstawionego wyżej obliczenia wynika, że sam ekwiwalent na zakupno artykułów spożywczych na wolnym rynku musiałby dla średniej rodziny emeryta wynosić obecnie najmniej 2.400 zł miesięcznie, a więc kwotę przekraczającą podwójnie jego obecne pobory emerytalne łącznie z dodatkiem przejściowym.

Gliwice: Z inicjatywy śp. Wincentego Ziarkiewicza oraz ob. Inż. Kazimierza Obertyńskiego założony został w Gliwicach Związek Emerytów państw. i Samorządowych oraz wdów i sierót w listopadzie 1945 r. Formalności połączone z zalegalizowaniem Związku przez władze wraz z uchwaleniem statutu Związku na Walnym Zebraniu przez władze w dniu 25. 4. 1946 r. pozwoliły na uruchomienie agend Związku dopiero z tym dniem.

W okresie organizacyjnym tymczasowy Zarząd interweniował imieniem poszczególnych członków u władz o przyznanie wzgl. przyspieszenie wymiaru emerytury, o przydział środków żywnościowych i odzieżowych, o niższe cen gazu i prądu, o udzielenie koncesji na sprzedaż wyrobów P. Monopolu Tytoni. zaś imieniem całości Związku wysyłał memoriał do naczelnych władz państw. i władz miejskich, wreszcie pozostawał w pisemnym kontakcie ze Związkiem Emerytów w Krakowie, w Zakopanem i Poznaniu.

Starania o przydział kart żywnościowych I kateg. o przyznanie ulg w opłatach gazu i prądu nie dały pozytywnego wyniku.

Na prośbę grupy emerytów samorządowych, byłych funkcjonariuszy lwowskich elektr. i komunikacyjnych Zarząd Związku 2krotnie interweniował u czynników miejskich o zezwolenie na osiedlenie się i zamieszkanie tych emerytów w Gliwicach, co odniosło częściowy skutek.

Z biegiem czasu ci Samorządowcy przestali interesować się Związkiem, zaniechali kontaktu z nim i opłacania składek.

Zarząd wielokrotnie odnosił się imieniem poszczególnych członków do Państw. Zakładu Emerytalnego w Warszawie, zawierzytelniał odpisy żądanych dokumentów, pomagał członkom w układaniu pism i podań skierowanych do ich byłych resortowych władz kierowniczych m. in. do Dyrekcji P. Monopolu Tytoniowego, która byłym pracownikom dekretowym bardzo niskie przyznaje stawki emerytalne mimo pełnej wysługi lat, podczas gdy emeryci niedekretowi jako ubezpieczeni w Z. U. Sp. otrzymują stawki 2—3-krotnie wyższe.

Poza posiedzeniem Komitetu organizacyjnego w dniu 24 listopada 1945 r. i Walnego Zebrania członków w dniu 25 kwietnia 1946 r. odbył Zarząd 6 posiedzeń i zbierał się na dyżury po 3 razy w każdym tygodniu bez względu na porę roku i pogodę.

Od początku swego istnienia zjednał Związek Emerytów w Gliwicach 220 członków, ubyto jednak z nich 28 z powodu wykreslenia wskutek nie uiszczenia wpisowego i składek, 3 wskutek śmierci, a 8 wskutek wyprowadzki lub opuszczenia miasta.

Nadto jak wyżej wspomniano Samorządowcy w liczbie 24 opuścili szeregi członków tak, że obecnie liczba członków czynnych wynosi 152.

Zarząd otrzymał w grudniu 1946 od Stałej Delegacji w Poznaniu zapomogę świąteczną z subwencji Ob. Premiera Osóbki Morawskiego w kwocie 35.100,— zł., którą rozdzielił między członków.

Zamknięcie rachunkowe za r. 1945 wykazało w przychodzie 340,— zł. w rozchodzie 23,— zł z nadwyżką przychodu w kwocie 317,— zł, zaś w r. 1946 przychód wynosił (z dniem 25. I. 1947 r.) 4.750,— zł, a rozchód 1.295,— zł z nadwyżką w przychodzie (Saldo) 3.455,— zł.

Dzięki wypłatom zapomóg ściągnięto znaczną część zaległych składek.

Odpowiedzi Redakcji.

P. Thieme: Korespondencja Pana na temat oszczędności budżetowych w jej obecnej stylizacji od druku się nie nadaje. Prosimy o podanie posiadanych materiałów.

NA FUNDUSZ PRASOWY NADEŚLALI:

1. Antkowiak Jan, Poznań	zł 240,—
2. Dróbka Franciszek, Margonin	„ 40,—
3. Filia, Tarnobrzeg	„ 1000,—
4. Filia, Rawicz	„ 200,—
5. Hojduśzanek Władysław, Biecz	„ 100,—
6. Haweło Józef, Giżycko	„ 100,—
7. Kasprzycki Edward, Poznań	„ 10,—
8. Lisiewscy (Kowalew) koło Pleszewa	„ 40,—
9. Lubomski Bernard, Wąbrzeźno-K. Pl.	„ 10,—
10. Pozorska Agnieszka, Poznań	„ 100,—
11. Sierakowski Wincenty, Poznań	„ 500,—
12. Styczynski Stanisław Nowy Sącz	„ 120,—
13. Dr. Weselski Bronisław, Włocławek	„ 200,—

NA POWODZIAN:

1. Gorlice, Zrzeszenie Emerytów Państwowych	zł 500,—
Redakcja „Emeryta”	„ 1500,—